

לא טוב, עד לאשלים והוא דינא בישא דאתה חייב ליה רשות
למעבד, או דיתנוון ליה באטריה חייב אחרא בכופרא,
זהא בריקנייא לא יפוק, כיון אתה חייב ליה רשות.

אמר ליה, תינח כל דא, והוא נוי דאמרת אתה חייב ליה
כופרא בפה ידעתה. אמר לוין, כיון דמלילת לחויניא,
הוא רוחא דהוה איזיל לקבלה, ולחיש ליה הדיבר
לאורה היה זהא אנתכם הוא בר נש, הוא דLING על אונני,
ואמר לי.

תווזה חבריא, אמר ר' אלעזר, חבריא, נהך ונחמי, זהא
חויניא כבר עבד מה שעבד. כמו וקריבו לנו כי חדר
טינרא בההוא בי חקל, אשכחו לההוא נוי דמת, וההוא
נחש ברוך על עקיביה, ולא הו אבדיל מניה. לבתר
אתפרש מעקביה, וסליק על גורניה, ואבריך תפון. ומטהן
נחת על עקיביה, ולא היה מתפרק שא מניה.

אשכחו ליה ארנקי חדר מליא דינרין, הנול לחדר יודאי
באורה, ומחה ליה. נטל רבינו אלעזר את האrnקי,
ואמר, בריך רחמנא, דבכולא עביד שליחותא. תעבז לההוא
אתר זהו.

פתח רבינו אלעזר ואמר, (ישעה מא) מאשר יקרה בעיני נכבdet
ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאםים תחת נפשך.
מאשר יקרה, יקר מבעי ליה, והכי אצטיריך, מאשר אתה
יקר בעיני, מהו יקרה, מכלל דאייה מנרכמיה אתיקר. ה' כי

הוּא וְדֹאי, דָּכֵל בֶּרֶג נֶשֶׁת דָּאִיהוּ בְּחַיּוֹבָא קְפִי קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּקָדְמִיתָא הוּא מַזְוִילָא. וְתוֹעֲבָה אִיהוּ קְפִי קְוִידָּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וּבְתַר דָּאַמְלָךְ וְתַב מַחְזִיבָה, הַשְׁתָּא אַתְּיִקְרָר
אִיהוּ מְגַרְמִיה, וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאַרְיָה עַלְיהָ וְאָמָר, מַאֲשָׁר
יִקְרָת, אַתְּ מְגַרְמָד יִקְרָת.

בְּעִינֵּי נְכָבֵדָת וְאַנְיָ אַהֲבָתִיכְךָ, דָּהָא לִיתְ רְחִימָו לְקְוִידָּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהַדִּי בֶּרֶג נֶשֶׁת בְּעַלְמָא, אַלְאָ לְמַאן דְּתַב
מַחְזִיבָה, וְעַל דָּא וְאַנְיָ אַהֲבָתִיכְךָ. אַבְלָל מַה אַעֲבִיד, דָּהָא
יַהֲיבָת רְשָׁוֹ לְחִוְיאָ לְנוֹזָקָא. דָּא הוּא עִיטָּא, וְאַתָּן אָדָם
תְּחִתְּפִיכְךָ. מַאי אִיהוּ אָדָם דִּיהָבָ קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוֹפֵר
תְּחִתְּפִיכְךָ. הַהְוָא אָדָם דָּאַתִּי מַעַמָּא דְּסֶטֶרֶא בִּישָּׁא, דָּהָא
חִוְיאָ מְדִילִיה יִיכּוֹל. דְּכַתִּיב וְאַתָּן אָדָם, אַל תְּקַרְיֵ אָדָם,
אַלְאָ אָדָום. וְלֹאָמָים, דָּא הוּא (בראשית כה) וְלֹאָם מַלְאָם יָאָמָץ,
וְדָא וְרַעַא דְּעַשׂ, דִּיהָבָ תְּחִתְּ נְפִשְׁיהָ.

אַדְהָוּ יִתְבִּי, הָא הַהְוָא יְהָדָאי, דָּגְזָול לִיהָ הַהְוָא גּוֹי, דְּקָטְלִיהָ
חִוְיאָ, אַתִּי מְאוֹרְחָא וְלֹאִי. וּמְנוּ תְּזַקְפָּא דְּשִׁמְשָׁא,
עַל בְּהַהְוָא חַקְלָל, וַיְתִיב תְּחֹות אַילְגָּא חָדָר, וְהַוָּא מְתַרְעָם
לְקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְצָדִיק עַלְיהָ דִּינָא, וְאָמָר, מְאַרְיָ
דְּעַלְמָא, גְּלוּי וְיִדּוּעַ קְפָה, דָּאָנָא לְאָחִיָּשָׁנָא עַלְיָ, וְעַל
גּוֹפָאִי, וְעַל מִמוֹגִי בְּלוּם, דָּהָא בְּדִינָא אַתְּעַבְּיד בָּל מַה
דְּאַתְּעַבְּיד. אַבְלָל אָבָא וְאָמָא סְבִין אִיתְ לִי, דְּלִיתְ לִי בְּפִתְחָה
דְּאָפְרִינָס לוֹן, וְעַל דָּא חִיְשָׁנָא.

וְתֹגַע עַל כֵּל הָא, צְרוּרָא חֶרְאָה דְּדִינְרִין דְּהֻזָּה בְּהַהְוָא אַרְגְּנָקָא,
הַחֲדָר מְסִבְיָנָא לְמַעַבֵּד חַוְּפָה לְבָרְתִּיהָ עֲגַנְיָא, מָה
יַעֲבִיד. מְאַרְיָה דְּעַלְמָא, עַל דָּא בְּאַיְבָּנָא בְּלַבָּאִי יַתִּיר.

בְּכִי וְאָמֵר, (תְּהִלִּים יט) מְשִׁפְטֵי ה' אַמְתָה צְדָקוֹ יְחִדוֹ. דִּינֵינוּ
הַמְּאַרְיָה עַלְמָא קְשׁוֹט אַיְנוֹן. אַמְתָה אַיְנוֹן קְשׁוֹט. בְּגִינַן
דְּצְדָקוֹ יְחִדוֹ. דָהָא בְּשֻׁעַתָא דְּרִינָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לְמַעַבֵּד דִּינָא, כִּמָה מְאַרְיָה תְּרִיסְיוֹן קְיִימִין מַהְאִי סְטַר וּמַהְאִי
סְטַר וּמַגִּיחֵין אַלְיָן בְּאַלְיָן, וּמַצְדִּיקֵין אַלְיָן בְּאַלְיָן. בְּיוֹן
דְּצְדָקוֹ אַלְיָן בְּאַלְיָן וְאַסְתָּבָמוּ בְּחֶרְאָה, בְּדִין מְשִׁפְטֵי ה' אַמְתָה.
אַיְמָתָה צְדָקוֹ יְחִדוֹ, בְּדָרְמָדְקִין בְּלָבָנִי דִּינָא דְּלַעַילָא.
מְאַרְיָה דְּעַלְמָא, עַל דָּא אַנְנָא בְּכִינָא, וְלֹא עַל דִּידִי.

שָׁמַע רַבִּי אַלְעֹזֵר וְחֶבְרִיאָה, וְקָמוּ לְגַבִּיהָ, חַמּוּ יִתְהַהֵּה דְּהֻזָּה
יִתְיַבְּתֵה תְּחוֹת הַהְוָא אַיְלָנָא. וְאַתְקִיפָו בֵּיהָ, וְנִטְלוּ יִתְהַהֵּה
לְגַבִּיהָזָן, אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֵר לֹא תְהַחֵל וּבָאָה קְשׁוֹט, הָאֵי לֹא
וּבָאָה אַנְתָּה, לֹא יַרְחִישׁ לְךָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִסְאָרְבָּא
בְּמָה דְּעַבֵּד. וּבְקָדְמִיתָא טֹול אַרְגְּנָקִי דְּדִינְרִין דִּילָה, וְתַחַמֵּי
מָה דְּעַבֵּיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינָה.

אַזְלָה בְּהַדִּיחָה, וְחַמָּא הַהְוָא גּוֹי מַת, וְחַוְּיָא הַהְוָא עַבֵּיד בְּיִהְ
נוּקְמִין. וְהַהְוָא בְּרִיךְ עַל קְדָלוֹי בְּדַבְּקָדְמִיתָא. אַשְׁתַּחַתָּח
הַהְוָא יְהָוִי בְּעֶפֶרָא, וְאֹזְדִּי וְשַׁבָּח לְמְאַרְיָה דְּעַלְמָא. וְקָם
וְנִשְׁקָה יְהָוִי דְּרַבִּי אַלְעֹזֵר וְחֶבְרִיאָה, אָמֵר לוֹן, הַשְׁתָּא יְדַעַנָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְחִישׁ נִסְאָרְבָּא בְּגִינְיִיכָו.

אבל רבנן, על אבא ואמא שבין דאית לוי בכיננא, ועל חד מסכיננא דיהב לי צורא דא. פתח הארגקי, ואחמי לוון הארוּא, ובן אחמי לוון מחהה, דעדך ליה ההוא גוי. צלי עלייה רבבי אלעזר, ואיתס.

קריבבו לנבי ההוא גוי במלקדמין, וחמו ההוא חוויא דהוא עbid ביה נוקמין ברבקדרמיטא. אמר רבבי אלעזר, חוויא חוויא, כל מה דעבדת, יאות עבדת. ותו דאחמיית חילך וגבורתך ביה. ועבדת נוקמין סגיאין. זהא חמיינין תלת זמנים, ואחמיית כל מה דעבדת. מכאן ולהלאה, זיל ואחתטמר במערתך, ונזרנא עלך, דלא תנוק לבריתא בעלמא. אתפרש ההוא חוויא, וכפיף רישיה, ואול ליה.

אמר רבבי אלעזר להוא יודאי, טול עדראה דשנאה, דהא ביסא דдинרין דדהבא אית ליה לנבייה. ושבוק ליה מאנו, ולא תטול מדיליה בלום. וויל לנבי נברא דdone פלן, ותשבח דמייתת אתהיה, וויל לנבייה, והב ליה ביסא דдинרין דא, בגין דההוא נברא אית ליה בראש חדא, ושמען שםיה, והוּא אויל בסחרתא על יפה, ואינו בארבא, ובריה דהאי גוי גנב ליה להוא ביסא, ויהב ליה להוא רשע. ואימא להוא יודאי, דיסליך ביסא דא לבריה, דלעגל ייתי לנבייה, ויודי לקידשא בריך הוא, דאחר אבידתא למאיריה. וכד עbid, גטל ביסא, ואסגיד לקטיה דרבבי אלעזר, ונשך ידו.

תוהו חבריא.

אמָר רַבִּי אָבָא, בְּכֶל אֲרֻחָה דָא, אֵית תֹוֹהוֹ, בְּכֶל מָה
דְּחַמְיִינָן בָה, וְהַשְׁתָא אִיהוּ תֹוֹהָא עַל תֹוֹהָא. מַהוּ דִין.
אמָר לֵיה, מַלְהָ דָא לֹא בְסִימְנָא אִיהוּ, וְלֹא בְחַכְמָתָא, אֶלָּא
רוֹחָה דִילִי אָסְטָבָל, וְאַנְאָ חַמְיָנָא, בְּאַלְוָ בְעִינָא חַמְיָנָא.
תֹוֹהוֹ בְלָהוּ חַבְרִיאָ. וְאַזְלוּ בְלָהוּ, וְהַהוּא יָוְדָא בְחַבְרִיאָה.
עַד דְמָטוּ לְגַבֵּי חַמְוַיִ. בִּין דְמָטוּ פְּמָן, אַשְׁבָחוּהוּ לְחַמְוַי הַהְוֵי
יַתִיב עַל גַבֵּי עַרְסָוִי וְלֹעֵי בְאָרוּיִתָא, בְּרִיךְ בְּרַכָּתָא רַבִּי
אֶלְעָזָר, וּבְרִיכָוּ חַבְרִיאָ, וְאִיהוּ חָדִי בְחַבְרִיאָה.

פָתָח וְאָמָר, (ירמיה י) רַפְאָנִי ה' וְאָרְפָא כו', בִּין דָא מָר
רַפְאָנִי, מַהוּ וְאָרְפָא. בִּין דָא מָר הַשְׁיעָנִי, מַהוּ
וְאַוְשָׁעָה. בִּין דָא סְפִיאָ מְסִי, מָאן הוּא דְמַחִי.

אֶלָּא בְלָ אָסְוֹתָא דְעַלְמָא, בִּידָא דְקוּדָשָא בְרִיךְ הוּא. אֶבֶל
אֵית מְגַהֵן, עַל יְדָא דְשַׁלִיחָא. וְאֵית מְגַהֵן, דְלָא
אַתְמָפָרוּ בִּידָא דְשַׁלִיחָא. וְאַינּוּן דְאַתְמָפָרוּ בִּידָא דְשַׁלִיחָא,
אָסְוֹתָא אַינּוּן, אֶבֶל לְזָמָנָא מְתַהְדָרִין. אֶבֶל אַינּוּן דְקוּדָשָא
בְרִיךְ הוּא מְסִי, הַהוּא מְרַעָא לֹא אַתְהָדֵר לְעַלְמִין. וְעַל דָא,
אָסְוֹתָא דִילִיה, אִיהִי אָסְוֹתָא, דְלִית בָה מְרַעָא בָלָל. וּבְגַין
בָה, רַפְאָנִי ה' וְאָרְפָא, וְדָאי, בְלָא קְטוּרָגָא בָלָל. וְהַשְׁתָא
חַבְרִיאָ, קוּדָשָא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לֵי אָסְוֹתָא, וְעַשְׂק לֵי
וְעַרְבָ לֵי.

סְחוּ לֵיה בָל הַהוּא עַוְבָדָא, תֹוֹהָה, וּבָכָה וְחָדִי. וְאָמָר,
חַבְרִיאָ, נְדִרָנָא, דְאִיכְךְ לְגַבֵּיהָ, וְאַתְהָבֵר בְחַבְרִיאָה,

ונזדה ונשבח למארי עלמא. חרי בהדייהו.
אמרו ליה, במאוי הווית מהתעסוק. אמר לון, הוינא משפטה של
בפ' בלק, וחייבנא, דחכמתא דיליה, הויה תקיף ויתיר
מחכמתא דבלעם. חכמתא דבלעם רגעה חדא, חכמתא
דבלק בכל זמנה. אבל מפתחן דבלחו, בידוי דבלעם הו.
בגין האיה הו אשלים בפומא. בלק הויה ידע למעבר
חרשו, ולא ידע לאשלמא בפומא.

פתח ואמר, (שם לו) ואתה אל תירא עבדי יעקב כו'. האי קרא
אווקמה. אבל אל תירא עבדי יעקב, מהרשי דבלעם.
ואל תחת, מקסמי דבלק.

תא חוו, הייך הוו תרוויהו דא ברא בעיטה בישא לקביל
ישראל. אמר בלעם, יעקב בביתא דלבון אבי אבא
הוה, ונחש נחשין לקבליה, ויביל ליה. אנא אסדר נחשין
לקבליה. אמר בלק, ואני אסדר קוסמין לשמא דאיקרי
ישראל.

בזהיא שעתא, נפק רוחא חדא מסטרא דיווסף, מגו ענפי
אלגנא, ונשיב באינז נחשין, ובטיל לון. והיינו
דאמר יוסף, (בראשית מד) כי נחש נחש איש אשר במוני. מי
איש אשר במוני. בוגני אית איש דנחשין יבטל לבוגניכו.
בוגני איה לעילא, והיינו איש אשר במוני. במוני אית איש
לעילא, דאפיק רוחא אחרא, מגו אלגנא דלהתטא, ונשיב
בזהוא קסם, ובטיל ליה.

וְהִיִּנוּ (משלוי טז) קָסֶם עַל שְׁפַתִּי מֶלֶךְ. מֵאַנְךְ מֶלֶךְ, דָא אִילְנָא דְלַתְתָּא. בְּדַין אֲתִיב בְּלֻעַם וְאָמֶר, (בַּמְדִבָּר בג) בַּי לֹא נָחֵש בַּיּוֹקָב וְלֹא קָסֶם בַּיִשְׂרָאֵל. וְתַרְוֹוִיְהוּ הַוּ מִתְרִין סְטְרִין אַלְיָן.

בַּי אֲתָךְ אָנִי. לֹא הַו יוֹמִין מִן יוֹמָא דְאַתְּבָרִי עַלְמָא, דְאַצְטָרִיךְ הַכִּי לְמַהְיוֹ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַדִּיחָה דִיּוֹשְׁרָאֵל, כְּהַהוּא זִימָנָא, דְבָעָא בְּלֻעַם לְשִׁיצָאָה לְשִׁנְאיְהָזָן דִיּוֹשְׁרָאֵל מַעַלְמָא. וְעַל דָא אָמֶר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּלֻעַם בָּעָא לְשִׁיצָאָה לְכָבוֹ מַעַלְמָא, אָבֵל אָנָא לֹא אָעַבֵּיד הַכִּי, אַלְאָ יְרֵמִיה מו) בַּי אָעַשָּׂה בָּלָה בְּכָל הָגּוֹים אָשָׁר הַדְּחַתִּיךְ שְׁמָה וְאֲתָךְ לֹא אָעַשָּׂה בָּלָה.

דָאלוּ יִתְוֹן כָּל עַמִּין דְעַלְמָא, לֹא יְכַלֵּין לְשִׁיצָאָה לְכָבוֹ מַעַלְמָא. אָתָא לְבָנָ בְּקָדְמִיתָא, וּבָעָא לְאַעֲקָרָא לִיה לְיַעֲקֹב בְּלַחְזָדָיו מַעַלְמָא, אָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַגִּינָן עַלְיהָ. דְבַתִּיב, (בראשית לא) הַשִּׁמֶר לְךָ פָּנָ תְּדִבֶר עַמְּ יַעֲקֹב מַטּוֹב עַד רַע. אָתָא פְּרֻעה, וּבָעָא לְשִׁיצָאָה לוֹזָן מַעַלְמָא, אָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַגִּינָן עַלְיהָזָן, דְבַתִּיב, (שמות א) וּבְאַשְׁר יַעֲנוּ אֶתְךָ וְגַנוּ. אָתָא הַמִּן וּבָעָא לְשִׁיצָאָה לוֹזָן מַעַלְמָא, אָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲתִיב בּוֹלָא עַל רִישִׁיה. וּבָנָ בְּכָל דָרָא וְדָרָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַגִּינָן עַלְיהָזָן דִיּוֹשְׁרָאֵל תְּדִירָ. וּיְשָׂרָאֵל אָמֵרִי, (aicba א) חַסְדֵי הֵי בַּי לֹא תִּמְנוּ. בַּי לֹא תִּמְנוּ מִבְּעֵי לִיה. אַלְאָ חַסְדֵי הֵי, בְּכָל דָרָא וְדָרָא הֵי

בസען. כי לא תמנוג, שלא אשתחוויננא. מי טעמא, משום שלא אתמנגע רחמי מינן. דבהתיב, (שם) כי לא בלו רחמיו. תא חוו, מה בתיב בקדמייה, (במדבר כב) וישלח מלאכימים אל בלעם. ולברther וילכו ז肯וי מוֹאָב ווְקָנִי מִדְזִין, הוּא ליה למימר וילכו הפלאכימים, מי טעמא קא שני מלה ממאי דקאמיר בקדמייה.

אלא ההוא רשע דבלק, חכמים הוּא בבל דרגין דלעילא, אינון דקשין קשryan, למבדר בהו חרשיין וקסמיין. ובכל אינון דרגין עילאיין מיניהם, דבשו בפיין לדרגין תפאיין. אמר ליה, בבל ומנא דאנן חרשיין וקסמיין ונחשיין, אית לן דרגין ומלאכימים ידיין, ואשתמודען לנבי חרשיין וקסמיין, אבל מבחן ולהלאה, אית לך לעינא באתר אחרא עילאה.

כתב ליה שמהן אחרניין, באינון דרגין קהישין. והבי או רחיהו דקסמיין וחרשיין, דידי עי אינון דרגין דההוא קסם שריא בהו, ועבדין חרשייהו, ואומי להונ בדרginin אחרניין עילאיין מיניהם, ועבדי מה דעבדי. שלח ליה הב. עמא דא, לאו קשרא דילחון בשאר עמיין דעלמא, אבל קשרא דילחון באתר אחרא עילאה, מתקשרא. לעילא מכל דרגין.

כתב ושלח ליה, פיפוסא ופטרוזא דתריסר נצוצין, דסחרן גלגלי רתיכא דכורסיא קדיישא, ואמר ליה, אי

תסתכל בהני, בהני תסתכל, בגין דהני תריסר מתקשרו ביב' שבטים. ואילו בהני תעביד חרשין, בדילחן דילחן לחתא, איןון י"ב שבטים, י"ב הנLIN פרישן, ניכול לוֹן, ונינה בהוֹן קרבא, ונעקר לוֹן מעלה מא.

והינו וישלח מלאכים, מלאכים ודא. וקסמים בידם, פיפוסים דמלאכין קדישין, הו אתיין בידיהם. ואיהו לא ידע, אבל דרגין עילאיין, ביא דקודשא בריך הוא איןון. מה חשיב בלאק. חשיב, דעתא דישראל את מסרו למלאכין, בשאר עמיין העלה מא. ועל בא בתב שמהן האליין מלאכים תריסר, ושלוח ליה, והינו וישלח מלאכים.

אמר ליה תא חוי, כל דרגין איןון מתקשרו קשראיין, להברא עמא דא, מפטרא דצפון איןון. ומפטרא דצפון זמיגין למונפל. שולטנו דחרשין דילן, מפטרא דצפון איןון. *) השטה ניכול לאנcha בהוֹן קרבא, דהא י"ב אלין איןון מתקשראן בהו, מפטרא דצפון שרין לימיינি.

והואיל ומישמא לא שרין תוקפא דילחן, ארתחלש ואתבר, בגין אבל תוקפא דילחן לההוא סטרא איהו. מהו, דברתיב, (מלכים א') עומד על שני עשר בקר שלשה פוגנים צפונה. מצפון שארי לממיini. אמר, הא תוקפא דילן מצפון איהו, איןון מ' חסר חד דרגין, תקיפין מפרזלא ונחשה. ותחותהו לית לוֹן חושבנה. ועל בא ניכול לאנcha בהוֹן קרבא, ולאיתגרי בהו.

וְקוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא לֹא עַבֵּיד הַכְּבִי, דְלֹא שְׁבִיק לֹזֶן לְמַלְאָכִין,
וְלֹא לְחִילִי שְׁמִינִיא, אֲלֹא לְקוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא
בְּלַחֲדוֹזִי. וְכֹל אַיִלְנִין רְבָרְבִּין וְשׂוֹלְטִנִּין, פָּלֶג עַל כָּל שָׁאָר
עָמִין. וּבְכָר אָתָה יִשְׂרָאֵל, נִטְיל לֹזֶן אִיהוּ בְּלַחֲדוֹזִי, וְאַחֲסִין לֹזֶן
בְּתוֹקֵפָא דְנוֹפָא דְאַיִלְנָא, וְלֹא שְׁבִיק לֹזֶן בִּידָא דְמַלְאָכִין,
וְלֹא בִּידָא דְמַמְנָא וְרְבָרְבִּין דְעַלְמָא. דְבָתִיב, (דברים ל'ב)
בְּהַנְּחָל עַלְיוֹן גּוֹיִם וּגּוֹי. וְאַלְיִין י"ב תְּחוּמִין, מִתְתַּחַמְנוּ בְּד'
סְטוּרִי עַלְמָא, לְבַתֵּר דְבָדָר עֲנָפִין וְטְרָפִין, נִטְל לְיִשְׂרָאֵל
וְאַחֲסִין לֹזֶן בְּתוֹקֵפָא דְנוֹפָא דְאַיִלְנָא. דְבָתִיב, (שם) כִּי חָלַק
ה' עַמוֹּ יַעֲקֹב חֶבֶל נְחַלָּתוֹ.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בָּמָה יָאֹתָה וְשִׁפְיר הָאֵי דְאָמְרָתָה, וּבָאָה
אוֹרֶחֶא דִילֹן, דְכַמָּה מְלִין עַילְאַיִן קְדִישֵין רְוּחָנָא לֹזֶן
וְחַמִּינָא. וְהַהוּא יוֹדָאי הַהָה טְפָן לְקַפְּיִיהָ. אָמָר לֹזֶן, רְבָגָן,
כָּל מְלִין אַלְיִין, בָּמָה טְבָאנָן, וּמְלִין עַילְאַיִן קְדִישֵין נִינְהָג. מָהוּ
דְבָתִיב בְּתִירִיה, (שם) יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר וּבוֹי.

אמָר לְיִהְה, אֵי יָדַעַת בֵּיה מְלָה, אֵי מָא. דְהָא מְלָה דָא אָוְקְמוּה
בְּאָבָרְהָם, דְאַשְׁבָּח לְיִהְ קְוִדֵּשׁ אֲבָרִיךְ הוּא בְּאָרְעָא
דְפָלְחִי עֲבוֹדָה זָרָה, וְלֹא יָדַעַי בָּמָה יְמִנוֹתָא דְקִוִדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, אֲלֹא בְּלַהּוּ הָוּ טְעָאן בְּתֵר עֲבוֹדָה זָרָה, וּקְם אָבָרְהָם,
וְפָרָח בְּיִנְיִיהָוּ עֲנָפָא חֲדָא שְׁלִימָ, קָדָם מְאֵרִי דְעַלְמָא,
וְאַשְׁבָּח לְיִהְ טְפָן.

מָה עֲבָד קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נִטְל לְיִהְ לְהַהּוּא עֲנָפָא, וְגַטְעָ

לייה, ואשקי ליה, ואשתדל עליה, ואעקר ליה מתחן, ואשתיל ליה באָרְעָא אחרא. דכתיב, (בראשית יב) לך לך, מאָרָץ וממּוֹלֵדֶתך ומִבֵּית אָבִיךָ. ועַבְרָ מִגְיָה עַמָּא קָדִישָׁא, וְדָא הִיא מִצְיָה דְאַשְׁבָּח קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא באָרְעָא, דלא מהימנא ביה בקדשא בריך הוּא, ולא ידע מאן איזה אמר ההוא יודאי, ודאי שפיר היא, ויאוז כלא. אבל אית לשבלה, אי אָבְרָהָם הוּה דַיּוֹקָנָא דַאֲצְטָרִיךְ. ותו דהא קרא לא אובייח על אָבְרָהָם כלל, ולא אדרבר לאָבְרָהָם, ולא ליעץ, אלא ליעקב בלחוודוי. הכתיב, (דברים לילא ברור) כי חילק ה' עמו יעקב חבל נחלהו, ובכתוב בתיריה ימצעאה. אמר רבי אלעזר, עם כל זה לא קשיא הכא, דהא אָבְרָהָם אשכחן דגפק מגו פלחוי עבודה זורה. והכא אף על גב דיעקב אדרבר, הוא קאי על אָבְרָהָם, ולית פירובא כלל במלחה. אבל אי ידעתי מילה או חידושא, אימא.

פתח ההוא יודאי ואמר, (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו, מאן אָרִץ. היהיא דאשתחמودעא עילא ותפתא. היתה תהו, Mai תהו, דא קו ירוק, דאקיף כל עלמא. ואיקרי קו תהו, הכתיב, (ישעה לד) ונטה עלייה קו תהו ואבני בהו. במא דתניין, אָבְנֵין מפולמות דמשתקעין גו תהומי, ומנהון גפקין מיין.

השתא אית למגדר, תהו דאיهو קו ירוק, Mai הוא קו ירוק, אלא אשכחן בספרא דאסיא קירטינא, ויידן

דַקְסָרִי שְׁמִיה, וְקָרָא שְׁמֵיה קִירְטִינָא אֲסִיָּא, בְּגִין דָאִיהוּ
רַב עַל בָּל אֲסִיָּן, וַיַּקְרָא בְּחַכְמָתָא. וְהַבִּי בְּלַשׂוֹן פְּרָסִי, לְבָרֵ
נֶשׁ יַקְרָא, קָרָא לִיה קִירְטִינָא. רַב וַיַּקְרָא בְּחַכְמָתָא. וְהַוּ
אָמָר, וְהַאֲרַץ הִיְתָה תָהוּ, מַאי תָהוּ. אִידָה קוֹיְרוֹק, דָאִסְחָר
בָּל עַלְמָא. וְמַאן אִיהוּ, קָלִיפָה דָאָנוֹזָא. וְדָא אִיהוּ קָלִיפָה
דָלְבָר, דָאִיהוּ יַרְוֹק.

לְנוּ מְגִיה, בָהוּ. אַיְנוּן אַבְנִין מִפּוֹלְמוֹת דְמַגְהָוָן גְּבָקִי מִיאָ.
מַן תָהוּ אַתְמִישִׁיךְ עֹר וּבָשָׂר. מַן בָהוּ אַתְמִשְׁבּוּ גְּרָמִי.
לְנוּ מְגִיה וְחַשָּׁה. דָא חַשְּׁיכּוּ דְאַתְמִשָּׁה מְגִיה עַפָּא דְעַשְׂוֹ.
וְאִיתִימָא מַן תָהוּ. הַבִּי הוּא וְדָאִי, דָהָא חַשָּׁךְ מְגִיה
תְלִיָּא תָהוּ. אַלְא אַיְנוּן אַבְנִין מִפּוֹלְמוֹת, עַלְוּ בְאַמְצָעִיתָא,
דְמַגִּיה אַתְמִשְׁבּוּן גְּרָמִין, כְּמָא דְאִיתְמָר. וְחַשָּׁךְ מְשִׁיכּוּ דְקִיקָּ
דְמַגִּיה אַתְמִשָּׁךְ עַשְׂוֹ.

וּרְוִיחַ אֱלֹהִים, דָא מוֹחָא דָאָנוֹזָא, דְמַתְפָּן אִיתְמִשָּׁה יַעֲקֹב
שְׁלִימָא, בְּגִוְונָא דָאָנוֹזָא דָא, דְבָתִיב, (יחזקאל א) וְהַגָּה
רוּחַ סְעֻרָה בָאָה מִן הַצְפּוֹן, לְקַבְּלִיה דְתָהוּ. לְנוּ מְגִיה עַנְזָן
גְדוֹלָה, לְקַבְּלִיה דְבָהוּ. לְנוּ מְגִיה וְאַשׁ מְתַלְקָתָה, לְקַבְּלִיה
דְחַשָּׁה. לְנוּ מְגִיה וְנִגְהָ לוּ סְבִיב, לְקַבְּלִיה דְרוּיחַ אֱלֹהִים.
וּמְתוּבָה בְּעֵינָה הַחַשְׁמָל, לְנוּ מְבָלָא. דְלַקְבָּלִיה, מְרַחְפָּת עַל
פְּנֵי הַמִּים. דָא רְוִיחַ דְאִימָא עִילָּאָה, דָקָא מְרַחְפָּא
עַל כָּלָא. וַיַּעֲקֹב שְׁלִימָא, אִיהוּ וְדָאִי מוֹחָא דָאָנוֹזָא. וְהַקְדּוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר וְדָאִי. לְבָתָר עַבְדֵד הַקְדּוֹשָׁ

ברוך הוא **לכל** איננו **קליפין** להזון, היהון **בלחון** משתחעדיין ליה.

(במדבר כד) **אָרְאָנוּ** ו**לֹא** עתָה **אִשְׁוַרְנוּ** ו**לֹא** קרוֹב דָּרְךָ כוֹכֵב מִיעָקֵב וְקַם שָׁבֵט מִישָׁרָאֵל וְנוּ. **אָרְאָנוּ**, לְמַה דְּפֹורְקָנָא דָא, דָאָיו רְבִיעָה. ו**לֹא** עתָה, אֲלֹא לְסֻוף יומִיא.

שית יומין הוּא בעלה מא, כיומה רביעאה חמינא, הנהורין דהוּוּ ביה, מסתליך ומרתעבי. שמשא וסירה וכוכביה ומזרלי אהגינו ביה. הגי אתהו בעזבדא דברראשית, וביה אסתליך ביוֹמָא דאלף רביעאה.

בכה רב שמעון ואמר, ווי דגלוותא אתה מש, ומאן יכיל למסקל ליה. אמר ליה, אי רב אי רב, אלו הוית ידע בטה ערטלא ובלבולא, עבד קידשא בריך הוא בבלחו רקיעין, בשעתא הנור ומספר לוּן ליישראל בידא דההיא שבחה, ולאשתעבדא תחות ידא דאדום.

בשעתא דהוּוּ בתרבי פתקין ברקיעא, עד דלא אחתיימן, בגוושפנקא דחוותמא דמלבא, קרא קידשא בריך הוא לבל חילוי שמייא, וקרא לנבריאל דקסט הסופר בחרצוי, ואמר ליה, אי עבב פתקין עד דלא אחתיימן, ואבבה על בני, ואעביד להזון מספרא ואבלא. באומאה עליכו, כל חילא דשמייא, דתשבקון לי, ולא תתקפון לנחמא לי. בדבר אחר, (ישעה כב) על בן אמרתי שעו מנין

אמירר בְּבָכִי אֶל תַּאֲيִצּוֹ לְנַחֲמָנִי עַל שֶׁד בַּת עַמִּי.
 בעט בְּעִיטֵין בְּרַקְיָעָא דְעָרְבּוֹת, וַעֲבָר בֵּיהַ בְּקוּעַיִן וְחַלּוּגִין
 פַּתִּיחִין. פַּתָּח וְאָמָר, בְּנִי, בְּנִי רְחִימָוּ דְמַעַי, רְבִיתִי
 לְכֹזּוֹ, וְגַטְלִית לְכֹזּוֹ, בְּאָבָא דְגַטְילַ לְבָרִיהַ, אָוְלִיפְנָא לְכֹזּוֹ
 דְחַלְתִּי, אֲשֶׁלְטִית לְכֹזּוֹ עַל כָּל אָוְמִין דְעַלְמָא. חַבְתוֹן קְפָאי
 בְּכֶמֶה חֹבִין, עַבְרָנָא עַלְיִיכָּו, בְּגִינַן דְבָנִין יַקְיָרִין רְחִימִין
 הַוִּיתּוֹן קְפָאי.

בְּנִי בְּנִי, אֲקָרָא לְאַרְבָּע סְטְרִין דְעַלְמָא, וְאוּמִינָא לְהֹזּוֹ
 עַלְיִיכָּו. מְזֻרָח מְזֻרָח, בְּאוּמָה עַלְהָ, אֵי בְּנִי יַתְבְּרוֹן
 בְּינָה, דְתִסְתִּבְלַל בְּתוֹאָרָא וְדִיוּקָנָא דִילְחוֹן, הַיְד אֲשֶׁתְנִי
 וְאֲשֶׁתְחַר בְּעַנוּיִן דְעַבְדוֹן לוֹזּוֹ בְּגַוּה, וְתִבְכָה וְתִסְפֵּד עַלְיהָוּ
 וְתִגְטֵר לוֹזּוֹ.

בְּנִי בְּנִי, פְּדַהוּתָן בְּבִיתָאִי, בְּתוֹקָפָא דְאַמְבּוֹן, בְּעִידּוֹגִין
 בְּעִינּוֹגִין, לֹא אֲשֶׁרְחַתּוֹן עַלְיָ. בְּנִי בְּנִי, מָה אַעֲבִיד לְכֹזּוֹ,
 גְּזִירָא גְּזִירָנָא בְּאוּמָה, אַלְאָ אָנָא וְאַתָּהוּ נְגַלִּי.

מְשַׁחַ רְעֵיָא מְהִימָּנָא, אַיְדַה לֹא תְשַׁגַּח עַל בְּנִי, עֲנָא קְדִישָׁא
 דְמִסְרִית בִּידָה. מְזֻרָח מְזֻרָח, אַתְעַרִי לְגַבִּי מְשַׁחַ,
 וְתִבְבּוֹן וְתִסְפְּדוֹן עַל בְּנִי, אַבְלָא וּמְסִפְדָא אֲשֶׁמָעוֹ בְּחַדָּא,
 עַד דָּאָנָא אֲשֶׁמָעַ וְאַתְרַויַּ עַמְבּוֹן.

בְּנִי בְּנִי, רְחִימִין דְגַפְשָׁאִי, הַיְד תְּהַבּוֹן בְּשַׁלְשָׁלָאִין תְּקִיפִּין,
 יַדְכּוֹן מְהַדְקּוֹן לְאַחֲזָרָא. בְּנִין דְאַתְרַבְּיָאוּ בְּעִידּוֹגִין, בְּנִין
 דְהָווּ יַקְיָרִין מְפּוֹ וּסְפִירִין. בְּנִי בְּנִי, חַסִידִין קְדִישִׁין, הַיְד

תפלון בידי נוכראין, שלא רחמיין כלל. בשרא קדיישא דגופיכון, איתרמי ואתחיל בשוקים וברחוות. בני בני, ווי עלייכוּן וועלִי. ברין בע פירפֿירא דיליה. והיינו דכתיב, בצע אמרתו.

דרום דרום, באומאה עלה, בד יתברון בני גנוּה, דתספְּבל בהו היך משחרא דיווקניהוֹן, וימיג'הוֹן תבירין בגין עטמיא. דרום דרום, באומאה עלה, אתער לנבי אברהם רחימאי, ואימא ליה איך נפלו בניו, ואתבררו בין שנאייהוֹן, ותבפּוֹן ותספְּדוֹן עלייהוֹן. דרום דרום, באומאה עלה, דתנתר בגין רחימאוֹן הנפשאי, בד יתברון גנוּה.

צפון צפון, אתער בקהל בכיה ומספּד לאבלא ויוננא לנבי בגין. ואימא ליה לעקידא דמדbatchי, היך איזליין בניו, והיך נפלין בחרבא. לא תימרין דא, ולא תהודען דא ליעקב אבוהוֹן. שלא יהפּך עלמא בריגעא.

מערב מערב, אתער לנבי נאקה חלליין, וקרבין פקייפין בגין. איתער לנבי רחימתי יונתי תפתי, היך איזליין בגין. והיך מתברון בכמה סטרין.

אתה ברתי רעיית רעייא דילוי, רחימתא דנפששאי, מה געביד מן בגין מה יעבור אינון. אבל רחימתי אתה, אימא לך, אי ברעו סלקא עלה, אנטה מרובה, ונדרפין דילך פרישון לד' סטרין, באומאה עלה ברתי

יחידתי, דתהלך בהרדייהו, ולא תשבוק לוז, ותחפי עליהו באךבע סטירין דעלאםא. ואילא, יתאבדון מעלאםא. מה אימא לך ר', בההייא שעטה דכגשタ ישראלי שמעה דא, ארימטה קלא, ואודעןעו תמניסר אלף עלאמן, וקודשא בריך הוא בהדרה. ובדין (ירמיה לא) قول ברמה נשמע נהי בכינוס ממרורים רחל מבכה על בנינה. וקודשא בריך הוא בדין, (ישעה כב) ויקרא אָדָנִי ה' צבאות ביום ההוא לבני ולמפסיד. מאן חמָא ערטוֹלָא בכלתו רקיעין. מאן חמָא בלבולה ומספִידָא דתמן. עד הכל חילוי שמייא חשיבו, הכל עלאמן יתהפקון.

אמיר לה קודשא בריך הוא לבגשタ ישראלי, ברתי יהידתי דילוי, תהך לחשיפא עליהו, ולידיירא עם בנינו. אמרה ליה, מאירי דעלאםא, לא איהה. בתר דרבית לוז, ותקנית לוז, גברילת לוז. אהיה חמית לשגאייהון דאכלי לוז, ותינשי לנא תפן. דין אומי קודשא בריך הוא לה, לאקמא לה, ולמפרק לוז ליישראל, ולאפקא לוז מגלוותא. בדבר אחר, (ירמיה לא) פה אמר ה' מגעי קולד מביבי וגוי, ויש תקוה לאחריתך בו, ושבו בנים לנבוים.

ועל דא נפקת מקמיה. בינו נפקת מקמיה, פתח קודשא בריך הוא על כל חילוי שמייא ואמר איך יועם זהב, וכל הוא קינה דאלפא ביתא, קודשא בריך הוא בלחוודי אמר לה, לבתר קשר רחימין בההוא תניננא וחתמו פתקין.

והשחתה אהדרנָא לפרשָתָא, דודאי גלוֹתָא אַתְמִשָּׁה. (במדבר כד) אֲרָאנו וְלֹא עָתָה, לְמֹעֵן קָאָמֶר אֲרָאנו. לְהַהוּא דָאִתְמָר עַלְוי בַּי אִינְנוּ. בְּדַיִתְיִי לְפָקְדָא לְאַיִלְתָּא. וְלֹא עָתָה, וְלֹא לִזְמָן קָרוֹב. אֲשׁוּרָנו וְלֹא קָרוֹב, אַסְתְּבָלָנָא בֵּיה, אָבֵל לֹא בְּעַז, אָלָא לִזְמָן רָחוֹק.

דרך כוכב מיעקב, רבי רבי, בטה רzion סתימין בלילן הכא. שתח זאמָר, (בראשית ב) ויפל ה' אלְהִים תְּרִדְמָה עַל האָדָם וַיַּיְשֵׁן. בְּדַרְאָ קָדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא לְאָדָם קָדְמָאָה, דו פְּרִצּוֹפִין בְּרָאוֹ, וְהֵוו מְתַחְבָּרָן בְּחַדָּא בְּלֹא פִירְוָדָא. Mai טַעַמָּא. בְּגִין דְכַתִּיב, (שם ח) זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאָם, בְּלֹא פִירְוָדָא, וְלֹא בְּתִיב בְּרָאוֹ, אָלָא בְּרָאָם.

בְּיוֹן דָאַתְבָּרִיאָוּ, הוּוּ בְחַדָּא דָא עַמְּדָא, בְשִׁיקוֹלָא. מָה עֲבָד לֵיה קָדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא. נִסְרָר לֵיה נִסְרָוּ, וְגַטֵּל לְנוֹקְבָּא מַגִּיה, וְאַתְקִין לָה בְבִמְהָ תִיקְוִין, וְקַשְׁטָה בְבִמְהָ קִישׁוֹטִין, וְאַלְבִּישׁ לָה בְבִמְהָ לְבוֹשִׁין.

בְּאָז אַתְרָ, בְּגִנְתָּא דְעַדְן אַתְקִין לָה. בְבִמְהָ קִישׁוֹטִין קִשְׁטָת לָה. שְׁבָעִין. וְאַינְנוּ שְׁבָעִים פְנִים דָאָרְיִיתָא. בְבִמְהָ תִיקְוִין תִקְיִין לָה. תְלִיסָר תִיקְוִין. אַינְנוּ תְלִיסָר מְבִילִין, דָאָרְיִיתָא נְדָרְשָׁת בָּהוּ. בְבִמְהָ לְבוֹשִׁין אַלְבִּישׁ לָה. שִׁית לְבוֹשִׁין. וְאַינְנוּ שִׁית סְדָרִי מְשֻׁנָּה, בְשִׁית אַגְּפִין.

בְּלַהֲגִי תִיקְוִין, וְבְלַהֲגִי קִישׁוֹטִין, וְבְלַהֲגִי לְבוֹשִׁין, עֲבָד לָה קָדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא תִפְנִין בְגִנְתָּא דְעַדְן, וְלִבְתָּר וַיְבִיאָה אֶל

הָאָדָם. וְאֶרְדָם הַיּוֹנֵן הַזֶּה. בָּאַתָּר דִּנְקוּדָה הַצִּיוֹן, הַבַּיִת מִקְדָּשׁ אֶתְמָן. וּמִתְמָן נִטְיֵיל לֹזֶן, וְאַעֲילָל לֹזֶן בְּגַנְתָּא דַעֲרוֹן, וּבְרִיךְ לֹזֶן בְּרִכְתָּתָנִים.

וְרֹא דָא, דַרְךְ כּוֹכֵב מִיעָקָב. דַרְךְ וְקַשְׁיט וְתַקְיָין הַהוּא כּוֹכֵב, דַאֲתַגְטִיל מִיעָקָב. דַבְגִינֵין כֵף, בְּגִינָה יַתְגַלְיָה, מֵאָן דַיְתַגְלִי. בְּגִינֵין דַעַל דָא הַזֶּה אָתֵי לְגַבָּה, וְאַתְמַשֵּׁךְ מַעַילָא לְתַתָּא. וּקְם שְׁבָט מִיְשָׂרָאֵל, דָא אַילְנָא דְחַיִי. וּקְם:

כַּמָּא דָאת אָמֵר, (שם א) וְהַקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי.

וּבְרִיךְ יְהָא דָא, וּמְחַזְּפָא תִּי מַזְאָב וְנוּ. בֶּל אַינְנוּ סְטוּרִין דַאֲתַאֲחַדָן בְּאַילְנָא תַתָּאָה, יַתְעַבְרוֹן וַיַּתְעַדְדוֹן מַגִּיה. בְּדַיִן, (שם ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפָּעָם. דָא זְמָנָא דַעֲדָונִין וַעֲנוּגִין, לְאַשְׁתַעַשְׂעָא בְּחַדָּא וְלֹא בְשָׁאר זְמָנִין דְסְטוּרָא בִּישָׁא אַתְאָחָדרָת בִּינָה. אֲבָל הַשְׁתָא לֵית עַרְבּוּבִיא דְסְטוּרָא אַחֲרָא עַמְנָא, אֶלָּא עַצְם מַעֲצָמִי, וְלֹא שִׁיחָוָפָא אַחֲרָא דַבִּישׁ. עַצְם מַעֲצָמִי, נְהִירָוּ דְאַסְפְּקָלְרִיָּא דַנְהָרָא מַמְשָׁ. וּבְשָׁר מַבְשָׁרִי, מַלְבּוֹשָׁא מִהַהְוָא מַלְבּוֹשָׁא דַאֲתַלְבָשׁ בֵּיה נְהֹרָא עַיְלָא דִילִי. לֹזֶאת יָקָרָא אַשָּׁה, בְּשַׁלְטָנוֹתָא עַיְלָא עַל בְּלָעַלְמָא, דַלָּא תַעֲדִי לְעַלְמָם. בְּדַיִן (הַנִּיאָלָב) תַּדְקֵק וְתַסְפֵּק בְּל [אַלְיָין] מַלְכָוָתָא וְהִיא תָּקוּם לְעַלְמָא.

אַרְאָנוּ וְלֹא עַתָּה, רַאֲיָה דָא דְאַנְאָ חַמִּינָא, זְמִינָא לְמַחְמִי לֵיה, וְלֹא תְקַרְבָּא בְּחַדָּא. וְלֹא עַתָּה, בְּגַלוֹתָא דְבָבֶל, בַּהְוָא בִּיתָא דְבָנו עַזְלִי גּוֹלָה. אַשְׁוּרָנוּ, אַנְאָ זְמִינָא

לא אסתכל לא ביה אנפין באנפין. ולא קרוב, אלא בההוא ביתא בתרייתא. בין בהאי ובין בהאי, לא הוה נייחא, ולא קירבא ואחרותא בדקה יאות.

אי רבוי אי רבוי, במה קשיא מלה, במה אריך זימנא, במה עאקו על עאקו, זמיגין לשנאיHon דישראל בגולותא, ובמה ישלטן חיוטא, ובמה ישאנון למיטרף טרפין דישראל, בכל זמנא זומנא עד סוף יומיא.

בעת לסוף יומיא, כפום שעתא דיומא, בעידן די ורחה שימושא, מן יומא שתיתאה, בשעתה דיזידמנזון לפום מגין שניין, דיזבל ושמטה בחדרא, דאייהו רעל דא מן יומא שתיתאה. בעת זמיגא קלא חרא לאתערא מרום רומי רקיעין, קלא עציב במרירゴ, מה דלא הוה הבוי מן יומא דאתברון עלמין.

והחנא קלא יהוי דקייק, בחשייאי, במרירゴ, ועציבו, נחית וסלייק, סליק ונחית, ובן אמר, אילת רחימין הוות לי מן יומין קדמאין, ואתגשיות מינאי. רחומיין קיימיין הוילי, בהדרה, אדרברגא דחוותמא דרויקנה הוה חתים על לביו, והוה חתים על דרוועאי, והוה תקיף בגווי רחימיו דיליה, ורשפי שלחובה מוקדיין בגווי.

בההוא שעתא געי תלת גועין, דא בתר דא, זיינדעזעון רקיעין, זיינדעזעון עלמין בלהו, עד דישתטטו קלין תלת, לנו נונא תנינא, וערוך ארבע מה אLEFT פרסי גו

נוֹנָא חַד הִנְפָּא. וְתִמְןָ יוֹשִׁיט מֵצָוִידִין וַיַּפְרִישׁ רְשַׁתְיִן, וַיַּמְשִׁיךְ לִיהְ מִן יִמְאָה, וַיַּעֲלֵל לִיהְ גַּו מַתִּיבְתָּא דֶּרֶקְיִע, וַיַּחֲמֹן מִגְּיהָ כָּל אַינְנוּ קֹשְׁנִין וּכְלָ אַינְנוּ פְּלוֹנְגְתִּין דָּאָקְשִׁי תִּמְןָ. וַיְהִיא תְּפִיסָּה תִּמְןָ מָאָה וְחַמְשִׁין יוֹמִין.

וְהַהְוָא זָמְנָא, יַבְנֹשׁ קֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא כָּל חַיְילִי שְׁמִינִיא, וּכְלָ בְּגִי מַתִּיבְתָּא דִּילִיה, וְהַוָּא לְעַילָּא מְבָלְהָו, וְאַיִתְהָזֶן קָמִיהָ הַהְוָא תְּגִינִּיא, וַיַּקְשֹׁור תְּלַת קְשָׁרִין בְּקוֹדְלִיהָ, וַיַּטְלֹו אַינְנוּ תְּלַת רְחִימִין, וַיַּהַדְרוּן לִיהְ לְאַתְרָה דְּהֻהָה תְּפִיסָּה תִּמְןָ. וְאַינְנוּ רְחִימִין יַיְעַלְוּן בְּהִיכְלָא חַדָּא דְּאִיקְרִי אַהֲבָה, וַיַּהַזְוּ גְּגִינִּין תִּמְןָ.

וְאוֹמֵי לוֹן קֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, לְכָל אַינְנוּ חַיְילִין, וְלַתְרִי מַתִּיבְתָּי, לְמַהְךְ כָּלָהו, וְלַמְשָׁמָעַ כָּלָא דְּרְחִימָתָא, דְּאַיְהוּ תְּאֵיב לְמַשָּׁמָעַ כָּלָה בְּהַדְרִיהָו. בְּהַהְוָא שְׁעַתָּא יַתְעַר עַל עַמָּא קְדִישָׁא עַאֲקִין, אַלְיִין עַל אַלְיִין, בְּדַחְיקָו סְגִי, וְאַינְנוּ צְוָחִין צְוָחָה בְּתַרְ צְוָחָה, דְּמַעַיְן בְּתַרְ דְּמַעַיְן, וַיַּתְעַרְוּן לְהָא. אַיְהִ אַשְׁמָעַת כָּלָא עַל בְּנָהָא.

וְקֹידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא קָאָרֵי וְאָמֵר, דָא הִיא אַיִלְתִּי, חַבִּירָתִי, יוֹנָתִי, שְׁלִימָתִי הַיוֹשָׁבָת בְּגִינִים, דָלָא הוּות יִתְבָּא אַלְא בְּסִטְרַ הַמְּדֻרְגָה פְּנִימָאָה, בְּמָה דָאָתִ אָמֵר (תְּהִלִּים מַח) כָּל בְּבוֹדָה בַת מַלְךְ פְּנִימָה, וְהַשְּׁתָּא בְּגִינִים, בְּחַצִיףָו, בְּאִימָא דָאָזָלָא בְּתַר בָּרָה, בְּשִׁוּוקִים וּבְפּוֹתִי קְרָתָא, מְדַחְילָו דָלָא יְבָאִישׁוּן לִיהְ.

אִיְלָתִי חֶבְרֹתִי חַמִּי, **הָא חֶבְרִיאָה כְּלֹהוּ דְתֵרִי מַתִּיבָתִי
הַכָּא.** **חֶבְרִים דָאַנְזִין מַתִּיבָתִי,** **מַקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ
הַשְׂמִיעָנִי,** **דְתֵיאָוְבָתִי לְמַשְׁמָעַ לְקוֹלָךְ.**

בְּמַה זָמְנִין אַיְהוּ דָלָא שְׁמַעַנָּא לְקוֹלָךְ, וְלֹא יְדַעַנָּא לְךָ. בְּדַיִן
כָּל עַלְמָא בְּעַרְבּוֹבִיאָה, עַמְינָן בְּעַמְינָן אֲוֹפִין בְּאוֹפִין.
וּמְאַן דָלָא אַתְחַזֵּי לְמַלְכָא, יִתְהַזֵּן לְיהָ לְמִישְׁלָט. וַיִּתְהַזֵּן עַמְינָה
עַמְינָן נוֹכְרָאַין, וַיִּלְשְׁגַנָּן אַוחֲרָגַנָּן, דָלָא יִשְׂתַמְדָעַן דִינָא, וְלֹא
נִימּוֹסִי מַלְכָוֶתָא. וּבְמַה קָרְבַּין יִחְשָׁבּוּן לְמַעַבָּד.

וּבָנו שְׁפָה רְפִיאָה, וּמַמְלָלָ רְבִיחָה, יַעֲבִיד בְּרֻעוֹתָהָה, וַיְשַׁלּוֹט.
וַיִּחְשִׁיבּ בְּמַה מַחְשְׁבִין לְאָבָאָשָׁא. וְעַל עַמָּא יְחִידָה
יַעֲבִיד נִימּוֹסִין בִּישִׁין. בְּדַיִן יְהָא עַאַקָּו עַל עַאַקָּו, עַל הַהָוָא
עַמָּא יְחִידָה. בֵּיה זִימָנָא יִתְהַקֵּף קוֹדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא, וַיְפִיעִים
לְאִיְלָתִיהָ בְּבַמָּה פִּיוֹסִין, וַיִּתְקִיףּ בָּהּ, וַיִּקְיַם לָהּ מַעֲפָרָא,
אַיְהוּ וְלֹא אָחָרָא. וְתֵרִי מַתִּיבָתִי יִשְׂתַאֲרוֹן בְּהַדָּה.

תִּלְתַת מַלְכִין יִשְׂתַאֲרוֹן, וַיִּתְעַרְוּן בְּתִלְתַת סְטְרִין דָעַלְמָא, עַל
עַמָּא דָא. וְהַהָוָא מַלְכָא דָהָוָה שְׁלִיט בְּפּוֹם רְבִיחָה,
יִשְׁלֹׁט בְּרָגָנוּ סְגִיאָה, וְגַם וַתּוֹקֵפָא עַל עַמָּא קְדִישָׁא.

וּבְירִחָה תִּלְתַאָי, בְּדִי לִירִחָה, בְּתִשְׁעָ שְׁעָתִי וּפְלָגָה, יְהָכֹונָה
כָּל בְּנֵי מַתִּיבָתִי בְּהַדָּה דְאִיְלָתִא, לְנוּ קְבָרִיה
דְרֻעִיאָה, מְהַיְמָנָא דְבִיתָא, וַתִּיהְבֶּה תִּלְתַת קְלִין עַלְיהָ. בְּשַׁעַתָּא
דְשְׁמָשָׁא יִתְבּוֹנִישׁ מַעַלְמָא, וּקְבָרִיה יִתְפַתָּח, וַיִּבְעֹן בְּנֵי
מַתִּיבָתִי לְעַלְלָא לְתִמְןָן, וְלֹא יִתְיַהֵב לְזֹן רְשֹׁוֹתָא, וַיִּסְתַּלְקוּן